पारिखें von परिखा gaṇa पलव्यादि zu P. 4,2,110. Davon पारिखिंगि Schol. zu 141; vgl. 1,1,58, Vårtt. 2, Sch.

पैरिविष (wie eben) adj. f. ई mit einem Graben umgeben P. 5,1,17. ॰पी भूमि: Sch.

वैहियामिक (von परियामम्) adj. um ein Dorf herum gelegen P. 4,3,61. पारिजात (von परि - जात) m. 1) der Korallenbaum, Erythrina indica Lam., ein stattlicher Baum, der im Juni seine Blätter verliert und sich alsdann mit grossen carmesinrothen Blüthen bedeckt, TRIK. 3,3,172. H. an. 4, 121. Med. t. 213. MBH. 1, 7587. 3, 11574. 14537. 7, 8551. 9, 2181. 11,331. R. 6,96,3 (Holz von diesem Baume). Suga. 2,77,20. Rt. 6, 19. Buac. P. 8,2, 10. Nach TRIE. und H. an. auch = Hall; vgl. Haaiv. 7168. fgg., wo der Paradiesbaum पारिजात mit मन्दार identificirt wird. Vgl. पारिभद्ग. — 2) N. eines der 5 Bäume des Paradieses, der bei der Quirlung des Oceans hervorkam, in Indra's Besitz gelangte und von Krshna dem Indra geraubt wurde, TRIK. H. 179. H. an. MED. MBH. 5, 4413. 7, 403. HARIV. 6981. 7002. fgg. 7168 (Etym. des Wortes). 7654. fgg. RAGH. 6, 6. 10, 11. 17, 7. LALIT. ed. Calc. 347, 14. TATTVAS. 45. VP. 76. 586. 613. BHÂG. P. 8,8,6. PANKAT. 263, 22. KÂD. in Z. d. d. m. G. 7, 584. ° द्वापा der Raub des P., so heissen die Abschnitte im HARIV. und im VP., die dieses Ereigniss beschreiben; so heisst aber auch eine von Gopaladasa verfasste Komödie, Verz. d. Oxf. H. No. 468. Am Ende von Büchertiteln: म्रपराकार्यावपारिजातान Verz. d. B. H. No. 1170. पराश्रमाधवीयमदनपारिवातादिष, प्रयोग 1176. — 3) Wohlgeruch: बक्वा ऽत्र ंता: VARAH. BRH. S. 76,33. — 4) N. pr. eines Rshi MBH. 2,145. — 5) N. pr. eines Någa aus Airavata's Geschiecht MBn. 1,2152.

पारिजातन m. 1) = पारिजात 1. AK. 2,4,2,6. TRIK. 3,3,172. SUGR. 2,89,12. ÇATB. 1,40. — 2) = पारिजात 2. AK. 1,1,2,45. HALĀJ. 1,135. BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 26, a, 14. — 3) N. pr. eines Weisen MBB. 2,109.

पारिज्ञातमय adj. f. ई aus den Blumen des Paradiesbaumes Parigata gemacht: सञ् Катия. 15, 129.

पारिजातवत् adj. mit dem Paradiesbaume Parigata versehen: गरूड Hanv. 7549.

पारिजातसर स्वतीमल्ल (पा॰ - स॰ + म॰) m. pl. Bez. bestimmter Zau-bersprüche Verz. d. Oxf. H. 93, b, 3.

पारिया m. N. pr. eines Mannes Paavaradhj. in Verz. d. B. H. 57, 9. पारियाक 59,23. पारीया 24.

पारिणाट्य (von परिणाय = परिणाय) n. Heirathsgut: मातुः पारिणाट्यं स्त्रियो विभन्नर्न Vasishtha in Dâjabh. 132,12. — Vgl. u. dem folg. W. पारिणान्त (von परिणान्त) n. Hausgeräthe: म्रर्थस्य संग्रहे चैनां व्यये चैन नियोजयेत् । शीचे धर्मे उन्नपन्त्रां च पारिणान्त्रास्य चेनाणे ॥ M. 9,11. Nach Kull. — गृन्तिपन्तरणस्य शट्यासनकुएउन्नरान्त्रादेः. Die v. l. hat पारिणान्त्रास्य und पारिणाट्यस्य, welches letztere von Râghavânanda (bei Lois.) und im Udvâhatattva (s. ÇKDa. Suppl.) auf dieselbe Weise wie पारिणान्त्रा von Kullûkabhatta erklätt wird. — Vgl. पारीणान्त्रा.

पारितच्या (wohl von परि + तथ्य) f. eine Perlenschnur, mit der das Haar gebunden wird, AK. 2,6,8,4. H. 655.

पारितवस् adj. das Wort पारित oder andere Formen des Stammes पार्य enthaltend Çâñku. Ba. 7,8.

पारितोषिक (von परितोष) n. Belohnung (als Zeichen der Zufriedenheit): भद्र न कराचित्प्रियवचनं निष्फलीकृतं मया। तड्कृतां कम् Мहर्षक्ष. 82,9. 89,24. Катна́з. 12,9. 18,209. Ráóa-Tab. 4,667. ममापि — कं धार्पिस Мива́ві іт ÇKDa.

पारिधेय m. patron. von परिधि gana श्रुआदि zu P. 4,1,123.

पारिधातिक (von परि + धत) m. Standartenträger VJUTP. 95.

पारिन्द्र m. = पारीन्द्र Löwe H. 1284.

पारिपन्थिक (von परिपन्थम्) m. der am Wege lauert, Räuber, Dieb P. 4,4,36. H. 381. Halas. 2,183. — Vgl. परिपन्थिक, पारिपान्थिक.

पारिपाख n. nom. abstr. von परिपारी ÇKDR. WILS.

पारिपात्र m. 1) N. eines der 7 Hauptgebirge Indiens, der westliche Vindhja Trik. 2,3,4. MBH. 2,412. 3,12920. 17295. 17318. 6,319. 12,4719. 14,1173. Hariv. 7547. 7549. 7562. fg. R. 4,10,26. 43,27. 5,38,27. 6,2,42. Sugr. 1,172,9. 2,169,3. Varâh. Brh. S. 5,69. 6,10. 14,4. 69,12. VP. 174. Mârk. P. 54,23. 55,10. 57,11. 20. Häufig auch परि-पात्र geschrieben; z. B. Pravarâdhij. in Verz. d. B. H. 54,9. MBH. 12,4856. Hariv. 12845. Ragh. 18,15. VP. 172. Buâg. P. 5,16,28. 19,16 und in den Hdschrr. von Varâh. Brh. S. — 2) N. pr. eines Sohnes des Ahlnagu (Antha) VP. 386. परिपात्र Ragh. 18,15. Bhâg. P. 9, 12, 2. — Würde, wenn die Form richtig ist, auf परि — पात्र zurückzuführen sein. Vgl. पारिपात्र.

पारिपात्रक m. = पारिपात्र 1. AK. 2,3,3 nach ÇKDR.; Colebr. und Lois. baben ेपात्रक.

पारिपात्रिक und ंपात्रिक m. ein Bewohner des Gebirges Paripatra oder Parijatra Varân. Ban. S. 10,15. Nach H. 1031, v. l. ist पारिपात्रिक = पारिपात्र 1.

पारिपान्यिक MBB. 12,12100 wohl nur fehlerhaft für पारिपन्थिक. पारिपार्श्च (von परिपार्श्च) n. Gefolge, Dienerschaft: प्रसुद्धं नायकं कृता शाम्बं कृता विद्वषकम् । पारिपार्श्चे गरं वीरमन्यान्भैमास्तयैव च ॥ अ. 8064.

पारिपार्श्वक (wie eben) adj. zur Seite stehend: चरा: ेका: Diener MBn.
12, 4339. m. Gehülfe des Schauspieldirectors H. 330 (v. 1. ेपार्श्विक).
ेपार्श्विका f. Dienerin Mälav. 47, 8.

पारिपार्श्विक (wie eben) SIDBH. K. zu P. 4,4,29. adj. zur Seite stehend, zum Gefolge gehörend, m. Diener (pl. Gefolge): एवमुक्ता तु तान्सर्वात्रान्सान्पारिपार्श्विकान् R. 6,21,17. MåLav. 3,7. 12. 4,6. PRAB. 78,17. 19. माठर: पिङ्गलो द्एउश्च चएउंशो: ्का: AK. 1,1,2,33. H. 103. Gehülfe des Schauspieldirectors 330, v. l. für पार्श्वक. Verz. d. Oxf. H. 138,a, 4. 145,a,29.

पारिपेल n. = परिपेलव Coleba. und Lois. zu AK. 2, 4, 4, 19.

पारिस्रव (रकु परिस्रव) 1) adj. f. श्रा a) schwimmend: ेस्रव Навіч. 3629. श्रदमु ंवा पृथ्वीम् 39. श्रालह्य ेसारसानि — पम्पासिललानि Rage. 13, 30. शिरोषप्रसवावतंसाः — ेवाः स्नोतसि 16,61. (मार्रत) यस्मिन्पारिस्रवा द्विया वक्त्यापा विकायसा MBB. 12,12410. — b) sich hin und her bewegend AK. 3,2,24. H. 1455. an. 4,305. MBD. v. 60. Halâs. 4, 10. सितातपत्रीः Habiv. 13153. ेवनानि 8967. ेनेत्र Rage. 3,11. ेर्स्थि Bhâg.